

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej, v právnej veci žalobcu: **MČ B. – N.M.**, proti žalovanému: **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2008/39/R/018 zo dňa 7. marca 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 60/2008-44 zo dňa 10. septembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 60/2008-44 zo dňa 10. septembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia žalovaného – Rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č. 2008/39/R/018 zo dňa 7. marca 2008. Týmto rozhodnutím bol zamietnutý rozklad žalobcu a bolo potvrdené rozhodnutie odboru dohôd obmedzujúcich súťaž Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č. 2007/39/1/1/083 zo dňa 9. októbra 2007. Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný správny orgán pri rozhodovaní vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a protiprávne konanie žalobcu posúdil v súlade so zákonom. Prvostupňový súd žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Žalobca vo včas podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd zmenil prvostupňový rozsudok a zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že žalobca nenaplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa

§ 39 zákona č. 136/2001 Z.z., nakoľko žalobca svojim konaním nevytvoril podmienky pre zjavnú podporu konkrétneho určitého podnikateľa. Napokon žalobca vydaním kladného záväzného stanoviska na poskytovanie lekárenskej starostlivosti a k umiestneniu zariadenia spoločnosti E., s.r.o., napravil svoju chybu a má za to, že samotné konanie správneho orgánu bolo dostatočným poučením pre žalobcu.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že zásadne nemožno súhlasiť s výkladom zákona zo strany žalobcu, ktorý tvrdí, že zákon umožňuje žalovanému postihovať páchatel'a deliktu len v prípade, ak svojim konaním zvýhodní len jedného konkrétneho podnikateľa. Ako vyplýva z ustanovenia § 39 zákona č. 136/2001 Z.z., samotné zvýhodnenie určitého podnikateľa orgánom samosprávy stačí na naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12.03.2009 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu správnych orgánov.

Podľa ustanovenia druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov,, sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím alebo postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné pre preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného postupoval v intenciách vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Zo spisu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky v Bratislave, odbor dohôd obmedzujúcich súťaž, rozhodnutím č. 2007/39/1/1/083 zo dňa 9. októbra 2007 rozhodol tak, že podľa § 39 zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) konanie MČ – NM v období od 16.10.2006 do 27.02.2007 pri výkone samosprávy spočívajúce vo vydaní nesúhlasného záväzného stanoviska č. PA/s-48/2006 zo dňa 16. októbra 2006 k začatiu činnosti a umiestneniu lekárne v objekte P. T., a.s., spoločnosti E., s.r.o., s odôvodnením, že „súčasťou objektu P. T., a.s., je fungujúca lekáreň, ktorá spolu s ďalšími lekárňami nachádzajúcimi sa v blízkosti polikliniky zabezpečuje v dostatočnej miere poskytovanie zdravotnej starostlivosti občanom bývajúcim v predmetnej lokalite“, predstavovalo v období zjavnú podporu zvyhodňujúcu podnikateľov poskytujúcich lekárenskú starostlivosť vo verejných lekárňach v MČ B – N.M. Za vyššie uvedené konanie žalovaný uložil žalobcovi podľa § 38 ods. 3 zákona pokutu 20 000,-- Sk.

Podľa § 39 zákona orgány štátnej správy pri výkone štátnej správy, orgány územnej samosprávy pri výkone samosprávy a pri prenesenom výkone štátnej správy a orgány záujmovej samosprávy pri prenesenom výkone štátnej správy nesmú zjavnou podporou zvyhodňujúcou určitého podnikateľa alebo iným spôsobom obmedzovať súťaž.

Podľa § 38 ods. 3 zákona úrad za porušenie zákona podľa § 39 zákona uloží orgánu štátnej správy, orgánu územnej samosprávy alebo orgánu záujmovej samosprávy pokutu do výšky 2 000 000,--Sk.

Podľa § 3 ods. 1 zákona obmedzenie súťaže je každé obmedzenie voľnosti konania podnikateľa na relevantnom trhu, najmä vylúčenie existujúcich alebo možných súťažných aktivít, skutočné alebo možné zníženie rozsahu konkurenčnej aktivity alebo skresľovanie konkurenčných podmienok.

Odvolačí súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že správne orgány vychádzali pri rozhodovaní z dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Aj podľa názoru odvolacieho súdu sa žalobca dopustil protiprávneho konania a bola jednoznačne naplnená skutková podstata § 39 zákona.

Námietky žalobcu uplatnené v odvolaní považoval odvolací súd za právne bezvýznamné.

Správne orgány vo svojich rozhodnutiach náležite odôvodnili aj výšku uloženej pokuty.

Žalobca napokon v podanom odvolaní uviedol, že „vydaním kladného záväzného stanoviska na poskytovanie lekárenskej starostlivosti a k umiestneniu zariadenia spoločnosti E., s.r.o., napravil svoju chybu a má za to, že samotné konanie správneho orgánu bolo pre žalobcu dostatočným poučením“.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa krajský súd v odôvodnení rozsudku vypořiadal so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v žalobe. Aj podľa názoru najvyššieho súdu postup žalovaného ako aj preskúmané rozhodnutie o uložení pokuty sú v súlade so zákonom.

Keďže odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu postupujúc podľa § 219 ods. 1, 2 Os.p., rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 246c, § 250k ods. a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal právo na ich náhradu (žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovaný v zmysle zákona nemá právo na ich náhradu).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 12. marca 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r .
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová